

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Interpretacja art. 135 ust. 1 lit. i) dyrektywy Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) — Regulacja krajowa zwalniająca z podatku VAT jedynie niektóre zakłady i loterie, wyłączając ze zwolnienia wszystkie inne gry losowe i hazardowe

Sentencja

Artykuł 135 ust. 1 lit. i) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że skorzystanie z przyznanej państwom członkowskim możliwości określenia warunków i ograniczeń zwolnienia z podatku VAT przewidzianego w tym przepisie oznacza, iż mogą one zwolnić z podatku VAT tylko niektóre gry losowe lub hazardowe

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria — Włochy) — Agra Srl przeciwko Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

(Sprawa C-75/09) (¹)

(Rozporządzenie (EWG) nr 2913/92 — Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 221 ust. 3 i 4 — Retrospektywne pokrycie długu celnego — Przedawnienie — Czyn podlegający ściganiu karnemu)

(2010/C 221/17)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Commissione Tributaria Provinciale di Alessandria

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Agra Srl

Strona pozwana: Agenzia Dogane Ufficio delle Dogane di Alessandria

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Commissione Tributaria Provinciale di Aleksandria —

Wykładnia art. 221 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Pokrycie kwoty długu celnego — Przekroczenie terminu na podanie kwoty należności do pokrycia w przypadku długu celnego powstałego w wyniku czynu podlegającego ściganiu karnemu — Krajowe przepisy przewidujące zawieszenie tego terminu do chwili nabycia powagi rzeczy osądzonej przez wyrok wydany w postępowaniu karnym wszczętym ze względu na czyn, który spowodował powstanie długu celnego

Sentencja

Artykuł 221 ust. 3 i 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu stanowiącemu, że w sytuacji gdy brak zapłaty należności celnych wynika z przestępstwa, bieg terminu przedawnienia długu celnego rozpoczyna się w dniu, w którym wydany w postępowaniu karnym wyrok lub wyrok nakazowy stały się niewzruszalne.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez VAT and Duties Tribunal, Manchester — Zjednoczone Królestwo) — Future Health Technologies Ltd przeciwko Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

(Sprawa C-86/09) (¹)

(Podatek od wartości dodanej — Dyrektywa 2006/112/WE — Zwolnienia — Artykuł 132 ust. 1 lit. b) i c) — Opieka szpitalna i medyczna oraz ściśle z nimi związane czynności — Świadczenie opieki medycznej w ramach zawodów medycznych i paramedycznych — Pobieranie, analiza i przechowywanie krwi pępowinowej — Konserwacja komórek macierzystych — Ewentualne przyszłe wykorzystanie w celach terapeutycznych — Transakcja złożona z zespołu świadczeń i czynności)

(2010/C 221/18)

Język postępowania: angielski

Sąd krajowy

VAT and Duties Tribunal, Manchester

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Future Health Technologies Ltd

Strona pozwana: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — VAT and Duties Tribunal, Manchester — Wykładnia art. 132 ust. 1 lit. b) i c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej — Zwolnienie — Pojęcia „opieki szpitalnej i medycznej oraz ściśle z nimi związanych czynności” oraz „świadczeń opieki medycznej” — Usługi pobierania, transportu, analizy i przechowywania krwi pępowinowej i komórek macierzystych noworodków w celu ewentualnego wykorzystania w leczeniu

Sentencja

- 1) Jeżeli czynności polegające na wysyłce zestawu do poboru krwi pępowinowej noworodka oraz na analizie i przetwarzaniu tej krwi, a także, w odpowiednim przypadku, na konserwacji komórek macierzystych zawartych w tej krwi w celu ewentualnego przyszłego wykorzystania jej w celach terapeutycznych, mają jedynie zagwarantować, że szczególnie środek będzie dostępny w celu leczenia medycznego w hipotetycznej sytuacji, gdy stanie się on niezbędny, a nie służą, jako takie, diagnozowaniu, opiece oraz, w miarę możliwości, leczeniu chorób lub zaburzeń zdrowia, to takie czynności, niezależnie od tego, czy będą rozpatrywane łącznie, czy też oddzielnie, nie są objęte zakresem pojęcia „opieka szpitalna i medyczna”, znajdującego się w art. 132 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, ani zakresem pojęcia „świadczenie opieki medycznej”, znajdującego się w art. 132 ust. 1 lit. c) tej dyrektywy. Inaczej by było, gdyby analiza krwi pępowinowej rzeczywiście miała na celu umożliwienie dokonania diagnozy lekarskiej, którą to okoliczność w razie potrzeby powinien ustalić sąd krajowy.
- 2) Pojęcie transakcji „ściśle związanych” z „opieką medyczną lub szpitalną” w rozumieniu art. 132 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/112 powinno być interpretowane w ten sposób, iż nie obejmuje ono czynności takich jak czynności, o których mowa w postępowaniu przed sądem krajowym, polegających na wysyłce zestawu do poboru krwi pępowinowej noworodka oraz na analizie i przetwarzaniu tej krwi, a także, w odpowiednim przypadku, na konserwacji komórek macierzystych zawartych w tej krwi w celu ewentualnego przyszłego wykorzystania w celach terapeutycznych, z którym to wykorzystaniem czynności te są jedynie ewentualnie związane i które nie jest ani rzeczywiste, ani w trakcie, ani też nie zostało jeszcze zaplanowane.

(¹) Dz.U. C 102 z 1.5.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 24 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Trani — Włochy) — Francesca Sorge przeciwko Poste Italiane SpA

(Sprawa C-98/09) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Porozumienie ramowe w sprawie pracy na czas określony — Klauzula 8 — Informacje, które powinna zawierać umowa o pracę na czas określony zawarta w celu zastąpienia nieobecnego pracownika — Obniżenie ogólnego poziomu ochrony pracowników — Wykładnia zgodna)

(2010/C 221/19)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Tribunale di Trani — Italie

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Francesca Sorge

Strona pozwana: Poste Italiane SpA

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tribunale di Trani — Wykładnia klauzuli 8 załącznika do dyrektywy Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. L 175, s. 43) — Przepisy krajowe, które nie przewidują, w razie podpisywania umowy o zastępstwo na czas określony, wskazania nazwiska zastępowanej osoby i powodów zastępstwa

Sentencja

- 1) Wykładni klauzuli 8 pkt 3 porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, które zostało zawarte w dniu 18 marca 1999 r. i stanowi załącznik do dyrektywy Rady 1999/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy dokonywać w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisom wewnętrznym takim jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym i które w stosunku do pracodawcy zniosły obowiązek wskazania w umowie o pracę na czas określony